

KISIRLIK ÇAĞI

üstü açık bir resim
kendine bakıyordu
-duvardaki aynadan

ve göğüsleriyle eğilmiş bulut
-gözlerinde
dokundu ağır ve sessiz
teni geri çekildi yokluğun
-elleri elleri
sonra dedi
bir mevsim bunalması
aç ve üryan
öylece kapanmadı
kısırlık çağı

Yunus Karakoyun